

การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา

A Study and Comparison of First-Year Undergraduate Students' Motivation to Study: A Case Study of the University in Songkhla

กอแก้ว จันทร์กิงทอง^{1*}, โชติรัตน์ อินทสระโร², วรรณะ วิจิตร³ และ ภัทรมณี แก้วจันทร์⁴
Korkaew Jankingthong^{1*}, Showtirat Intasaroo², Wanna Wijit³ and
Pataramanee Kaewjan⁴

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Assistant Professor Dr., Department of Business Administration, Hatyai Business School,
Hatyai University

^{2,3} อาจารย์, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{2,3} Lecturer, Department of Human Resource Management, Hatyai Business School, Hatyai University

⁴ นักศึกษา, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

⁴ Student, Department of Human Resource Management, Hatyai Business School, Hatyai University

* Corresponding author, E-mail: korkaews@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามเพศ คณะที่สังกัด และภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน และด้านการประกอบอาชีพ ล้วนมีระดับของแรงจูงใจในระดับมาก และพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน และพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในคณะที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการศึกษาต่อ, นักศึกษาชั้นปีที่ 1, ระดับปริญญาตรี

Abstract

This research aims to study and compare the level of factors affecting first-year undergraduate students' motivation to study by sex, faculty, and residence. The samples were first-year undergraduate students in the University of Songkhla Province. The instrument used for data collection was a questionnaire and analyzed by the mean, standard deviation, t-test and F-test. The results showed that overall of first-year undergraduate students' motivation is a high level, the highest average is the personal reasons, the nature of the institution, and occupations, respectively. It is found that first-year undergraduate students with different sex have different the motivation of individuals involved and economic. Similarly, first-year undergraduate students with different faculties have different the motivation of individuals involved.

Keywords: Motivation to study, First-year students, Undergraduate

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษาระดับปริญญาตรีมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เพราะ การศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิชาความรู้ในด้านที่ตนเองมีความเชี่ยวชาญเพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคตซึ่งตรงกับความสามารถที่ได้ศึกษามา โดยการตัดสินใจศึกษาต่อของบุคคลมีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านอื่น ๆ ร่วมด้วย การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นบุคคลย่อมต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ คำกล่าวข้างต้นเป็นไปในทำนองเดียวกับที่ อุดลย์ วิริยเวชกุล (2542) กล่าวว่า การที่บุคคลเข้าศึกษาต่อก็เพื่อที่จะได้รับความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะที่เหมาะสมกับปริญญาที่แต่ละบุคคลเข้ามาศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ตรงกับความรู้ความสามารถหรือทักษะที่ตนได้เรียนมา นอกจากนี้นักศึกษายังต้องการความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นเพื่อนำเอาความรู้ที่ได้รับไปพัฒนางานให้มีความก้าวหน้า และความมั่นคงในชีวิต บางคนอาจมีความมุ่งมั่นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และยังมีเหตุผลอื่นๆอีกมากที่แอบแฝงซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจของแต่ละคนล้วนแต่เป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักศึกษาจำนวนมากมีปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อที่แตกต่างกันออกไป ฉะนั้นในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีจะต้องใช้หลายปัจจัยในการศึกษาต่อ ทั้งค่าใช้จ่ายที่ต้องลงทุนในการศึกษา ความพร้อมของผู้เรียนในด้านร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงสติปัญญา ทักษะความรู้ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนเองก็จะต้องได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่เหมาะสม จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมีส่วนช่วยในการพัฒนาบุคคลให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม บุคคลจะประสบความสำเร็จไม่ได้หากขาดการศึกษาต่อในระดับที่เหมาะสม เมื่อจบมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลจึงย่อมต้องแสวงหาโอกาสในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อพบว่าจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อมีจำนวนการเข้าศึกษาต่อลดลงทุกคณะ (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2558) ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะสะท้อนให้เห็นลักษณะและแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษา ซึ่งจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับมหาวิทยาลัยในการวางแผนจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาและดำเนินงานทางด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามเพศ คณะที่สังกัด และภูมิลำเนา

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่มีเพศ คณะที่สังกัด และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน

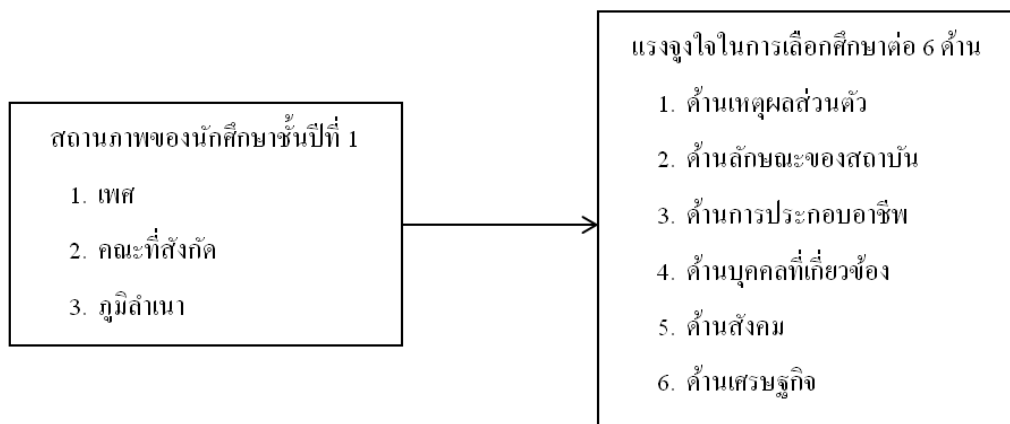
ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ และตัวแปรอิสระ คือ เพศ คณะที่สังกัด และภูมิลำเนา
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวน 3,500 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 346 คน
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยมุ่งศึกษามหาวิทยาลัย 1 แห่ง ในจังหวัดสงขลา คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รวมประชากรทั้งชายและหญิงทั้งหมด 3,500 คน ในการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 346 คน จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ในแต่ละคณะ เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามจำนวน 2 ตอน คือ แบบสอบถามสถานภาพของนักศึกษา และแบบสอบถามปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทำการวัดใน 6 ด้าน คือ 1) ด้านเหตุผลส่วนตัว 2) ด้านลักษณะของสถาบัน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 5) ด้านสังคม และ 6) ด้านเศรษฐกิจ ลักษณะเป็นมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด (5 คะแนน) ถึงมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด (1 คะแนน) ผลการหาค่าความตรงของเครื่องมือ มีค่าระหว่าง 0.6 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ .781

ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัย ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบ t-Test และ F-Test และเมื่อพบความแตกต่างรายคู่ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Test)

ผลการวิจัย

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 346 คน และทำการศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศคณะที่สังกัดและภูมิลำเนา โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 346 คน เป็นเพศชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 เป็นเพศหญิง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 เลือกศึกษาคณะ

วิทยาการจัดการมากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 เลือกศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 และเมื่อจำแนกตามภูมิภาคพบว่า อยู่ในจังหวัดสงขลา มากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 จังหวัดปัตตานี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 จังหวัดยะลา 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 จังหวัดนราธิวาส 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 และอยู่ใน จังหวัดอื่น ๆ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 19.90

ระดับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 ผลการศึกษา ระดับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏ รายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.41	0.50	มาก
ด้านลักษณะของสถาบัน	4.40	0.43	มาก
ด้านการประกอบอาชีพ	4.40	0.50	มาก
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.41	1.17	ปานกลาง
ด้านสังคม	4.33	0.65	มาก
ด้านเศรษฐกิจ	4.23	0.61	มาก
ภาพรวม	4.20	0.47	มาก

จากตาราง 1 ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว มีระดับของแรงจูงใจ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 รองลงมา คือ ด้านลักษณะของสถาบัน และด้านการประกอบอาชีพ มีระดับของแรงจูงใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 เท่ากัน ในขณะที่แรงจูงใจในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีระดับของแรงจูงใจในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41

เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนก ตามเพศ คณะที่สังกัด และภูมิภาค

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 ผลการ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-Test และ F-Test ปรากฏดังตาราง 2-4

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
จำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ	ชาย (n=150)		หญิง (n=196)		t	P
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.46	0.43	4.37	0.55	1.704	.089
ด้านลักษณะของสถาบัน	4.43	0.37	4.39	0.46	0.883	.378
ด้านการประกอบอาชีพ	4.41	0.49	4.40	0.50	0.083	.934
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.63	1.11	3.25	1.19	2.983	.003**
ด้านสังคม	4.35	0.63	4.32	0.66	0.359	.720
ด้านเศรษฐกิจ	4.30	0.56	4.17	0.64	2.001	.046*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
จำแนกตามคณะที่สังกัด

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	.691	6	.115	.451	.844
	ภายในกลุ่ม	86.602	339	.225		
	รวม	87.293	345			
ด้านลักษณะของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	.815	6	.136	.749	.611
	ภายในกลุ่ม	61.529	339	.182		
	รวม	62.344	345			
ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.609	6	.268	1.090	.368
	ภายในกลุ่ม	83.412	339	.246		
	รวม	85.020	345			
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	30.936	6	5.156	3.953	.001**
	ภายในกลุ่ม	442.152	339	1.304		
	รวม	473.088	345			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	1.041	6	.174	.409	.873
	ภายในกลุ่ม	143.736	339	.424		
	รวม	144.777	345			
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2.051	6	.342	.921	.480
	ภายในกลุ่ม	125.865	339	.371		
	รวม	127.916	345			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด	$\bar{X}$	ครุ ศาสตร์ (3.38)	มนุษย์ฯ (3.51)	วิทย์ ,เทคโนโลยี (3.13)	วิทยาการ จัดการ (3.33)	เทคโนโลยี การเกษตร (3.07)	ศิลปะ กรรมฯ (3.48)	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม (4.07)
ครุศาสตร์	(3.38)		-.13	.24	.05	.31	-.10	-.69
มนุษย์ฯ	(3.51)			.38	.19	.45	.04	-.56
วิทย์ฯเทคโนโลยี	(3.13)				-.19	.07	-.34	-.94*
วิทยาการ จัดการ	(3.33)					.26	-.15	-.75*
เทคโนโลยี การเกษตร	(3.07)						-.41	-1.00*
ศิลปกรรมฯ	(3.48)							-.60
เทคโนโลยี อุตสาหกรรม	(4.07)							

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในคณะที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากตาราง 4 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามภูมิภาค

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	1.350	4	.338	1.339	.255
	ภายในกลุ่ม	85.943	341	.252		
	รวม	87.293	345			
ด้านลักษณะของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	.121	4	.030	.165	.956
	ภายในกลุ่ม	62.224	341	.182		
	รวม	62.344	345			
ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.555	4	.139	.560	.692
	ภายในกลุ่ม	84.466	341	.248		
	รวม	85.020	345			
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	6.544	4	1.636	1.196	.312
	ภายในกลุ่ม	466.544	341	1.368		
	รวม	473.088	345			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	.596	4	.149	.352	.842
	ภายในกลุ่ม	144.181	341	.423		
	รวม	144.777	345			
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	.404	4	.101	.270	.897
	ภายในกลุ่ม	127.512	341	.374		
	รวม	127.916	345			

จากตาราง 5 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีภูมิภาคแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ระดับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า มีระดับของแรงจูงใจในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง โดยจะทำการอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว เนื่องจากนักศึกษาต้องการได้รับความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ จากการศึกษา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งยังต้องการสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเองเพื่อสร้างความมั่นคงในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ ชาติไทย (2555) ที่พบว่า

นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีแรงจูงใจและความต้องการด้านเหตุผลส่วนตัวมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ จากสาขาวิชาที่ต้องการศึกษา

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านลักษณะของสถาบัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้มาตรฐานเท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง อีกทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยก็เป็นที่ยอมรับของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว จงรัก และคณะ (2547) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาในระดับปริญญาตรี ด้านลักษณะของสถาบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง บัณฑิตที่จบจากสถาบันได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่าง ๆ และสาขาวิชาที่เปิดสอนมีหลากหลาย ทำให้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความชอบและความถนัดของตนเอง

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านการประกอบอาชีพ เนื่องจากนักศึกษาต้องการประสบผลสำเร็จในวิชาชีพที่เลือกเรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริย์ พิมพิมูล และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีสาขาวิชาที่สามารถฝึกทักษะในอาชีพที่นักศึกษาสนใจ และสามารถสร้างรายได้ให้กับนักศึกษาและครอบครัวได้ในอนาคต

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านสังคม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกตุจันทร์ทา ศรีวรรณ (2558) ที่พบว่า นักศึกษามีความมุ่งหวังเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับและยกย่องจากสังคม ต้องการความมีชื่อเสียงเกียรติยศเพื่อไปสู่เป้าหมายสูงสุดที่วางไว้ โดยภาพรวมด้านสังคมอยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากนักศึกษาต้องการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของตนเองตามหลักสูตรที่เปิดสอน และต้องการได้รับค่าตอบแทนที่คุ้มค่าจากการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชา อ่อนรักษา (2542) ที่ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษาต้องการนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาอาชีพในอนาคต เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนและรุ่นพี่ ไม่มีบุคคลในครอบครัวศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ รวมไปถึงอาจจะไม่ได้รับการแนะนำจากผู้ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (2555) ที่พบว่า ผู้ปกครอง ญาติ เพื่อน รุ่นพี่ และอาจารย์ มีบทบาทอย่างมากต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดนนทบุรี

เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามเพศ คณะที่สังกัด และภูมิลำเนา

ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตามตัวแปรเพศ คณะที่สังกัด และภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริินภา ศรีโคกล่าม (2556) ซึ่งศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อแตกต่างกัน ในส่วนของนักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่แตกต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน โดยพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ โสวัสสตากุล (2554) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีความต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง ยกย่องสถานภาพทางสังคม มีอาชีพที่มีเกียรติ ก้าวหน้าและรายได้ดี จึงตัดสินใจเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน ในขณะที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน เพราะไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในจังหวัดใดก็ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับการจะเลือกเข้าศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โรจน์ ทองรอด (2554) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยซึ่งพบว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรเน้นการประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารให้ทั่วถึง ผ่านสื่อต่าง ๆ ไปยังสถานศึกษาในจังหวัดสงขลา และจังหวัดอื่น ๆ โดยตรง รวมถึงสร้างความประทับใจให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ เพื่อให้เกิดการบอกต่อ ซึ่งนับเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กั้งแก้ว จงรัก, สมฤดี สาลี, แอญชลี สุขกรี, อุษณี มาประกอบ, นริศรา ตังสุรัตน์, และ ศิริินารณ จุลวัฒน์.

(2547). ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปี

การศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

เกตุจันทร์ทา ศรีวระมย์. (2558). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา.

จาก http://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2558Vol3No1_37.pdf

จุฑามาศ ชูจินดา, กิตติยานภลัย ภูตระกูล, และ ณภัทร โชคณินกุล. (2555). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขต

จังหวัดนนทบุรี. จาก http://www.rpu.ac.th/Library_web/doc/RC_RR/2555_Res_

Jutamas_et_al.pdf

- ทงศักดิ์ โสวจิตตสกุล. (2554). การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. จาก
<http://161.246.14.22/research/index.php/research/2554/Income2554/>
- ทัศนีย์ ชาติไทย. (2555). แรงจูงใจและความต้องการในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต. จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/research/145256.pdf>
- ประชา อ่อนรักษา. (2542). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. จาก
<http://www.stkc.go.th/node/87224>
- โรจน์ ทองรอด. (2554). ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่,
สงขลา.
- ศิริภา ศรีโคกล่าม. (2556). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขต
ภาคกลาง ปีการศึกษา 2555. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. (2559). รายงานสถิตินักศึกษาแรกเข้า
ภาคปกติ. จาก regis.skru.ac.th/RegisWeb/webpage/statistic_std/statistic_std01_2559.pdf
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2542). การอุดมศึกษาของฮ่องกง. จาก [http://library.christian.ac.th/opac/
showsearch_bk.php?pointer=T011700](http://library.christian.ac.th/opac/showsearch_bk.php?pointer=T011700)
- อัจฉรีย์ พิมพิมูล และคณะ. (2551). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานีในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 (รายงานการวิจัย).
อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.